

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1	peseta trimestre
Fora.	1'25	id. id.
Estranger.	1'50	id. id.

Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Libertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.ⁿⁱ

Dissapte 15 de Octubre de 1898

Núm. 234.

La premsa política y 'l regionalisme

En lo camp centralista ha sonat la veu d' alarma. La premsa partidaria y defensora d' aquest pernicios sistema, que 'ns ha portat a la trista situació que atravessem, veyent sos interessos en perill, contemplant com li fuig de les mans lo poder de que disposa, deuant lo clam general del país, se retors irada contra l'opinió, y, procedint com sempre, pretén desvirtuar las aspiracions de regeneració sintetizadas per la marea neutre del país, la única sana que 'ns queda, allunyada fins ara del camp fangós de la política que a Espanya sura. Perxó no 'ns estranya la conducta de la premsa de partit. Prenent l' indiferentisme de la partitada de la nació per consentiment, — que d' ayal pecat hem de purgar la penitencia. — ha arribat la hora s' anomena a si mateixa la gran premsa a esser quasi bé la única autoritat que a n' aquí pot manar y disposar a son albir, y, plena de superbia, al veure que ab lo convencionalisme polítich tot ho podia, tirant a terra ministres, mudant generals y altres mil coses més, cregué que tot lo mon devia prestarli vasallatje y obehir y creure cegament lo que á bé tindrés decretar. Així, encegada pel fum de sa grandesa, camina cega y desatentadament d' ensopegada en ensopegada, havent arribat a divorciarse del tot de la opinió general, y no 's pot fer cárrech de que contra ella s' hagin concitat totes les ires del poble, que la rebuixen, potser molt encertadament, com a la principal causa del trist estat a que 's veu reduhida Espanya.

Comprentent, però tart ja, son erro, vol traurer de sobre 'l santbenet ab que 'l poble la senyala y acut al recurs vulgar y gastat de la disculpa, buscant sinó qui carregui ab lo pes del dany, al menys qui la ajude a repartirlo.

Lo país coneix la maula y no ho creu; pero contra ella qu' ha de prevenirse es contra 'l nou procediment que s' empenya en emplear la gran premsa pera veure si recobra 'l terreno perdut; axí la veyém are defensora decidida de la descentralisació económica y administrativa, que tant desitjan les regions espanyoles, pera veure si encara quedan ignocents y candis en lo mon, prenent fer passar als qui fins avuy hem vingut demanant pera Espanya un règimen descentralisador, com a enemichs de la unitat nacional, y erigintse ella *motu proprio*, com a la veritable representació de les aspiracions populars.

Y a la consigna donada per aquesta premsa, porta-veu del polítich cortesá, que vol cambiar de rumbo pera seguir disposant del poder, respón la premsa representent de provincies, porta-veu a son torn del polítich més ó menys visible del poble.

Ab rara unanimitat, no empleada per cert en assumptos de vital interés pera la nació y fent contrast ab lo silenci quasi absolut ab que fins ara havían estat al regionalisme, se inicia en tota la premsa espanyola, defensora del antics motillos, una crua campanya contra 'ls regionalistes, assenyalandos com un perill pera la pàtria, sens perjudici de que aqueixa mateixa premsa tracti d' aprofitar, pera 'ls seus fins particulars, les nostres doctrines.

Insults, amenasses, ridícol, falsejament de doctrines, inexactituds, tot, tot s' usa a falta de rahons pera que apareixer com lo que no som. Los uns per ignorancia, los altres per mala fé, tois obhexen la conciencia y cap centralista falta a la creuhada, però sa pretensió es tanta que no veuen que 'l país se n riu d' ells, donchs los coneix, sab prou bé lo que volém los regionalistes, y quin es lo fi que 'ls gufa al volguer rebuixarnos lo que no pensém, pera aprofitar ells com 'l propi lo que tenim ben definit en nostre bandera, que procuran desfigurar ab més ó menys habilitat per sembrar en nostre camp la confusió.

La premsa política actual nos recorda ab la seva conducta la gráfica definició que feya del telegrafo un

pobre pagés, Tractant de fer entendre a un altre lo que era l' invent d' En Morse, no trobá pera 'l cas cap símil més apropiat que 'l següent: *Figurat un gos quin cap es per exemple a la Corunya, y que té un cos tant llarch qu' arriba fins a Madrid, ahont se troba la cua. Donchs bé ¿si li estiran la cua a Madrid, ahont lladrará? — y respongué l' altre: A la Corunya. — Axó es lo telegrafo, assegurá 'l pagés.*

Lo mateix es la premsa política actual: *¿que li estiran la cua a Madrid? Lladrará a provincies. Ni haurá prou ab estirarli la cua.*

Riguemnos, donchs, los regionalistes de tot lo que 'ns diguin y lluny d' enfadarnos per la campanya, agra-himlos, puig axí la mateixa premsa que tracta de combátréns es inconscientment lo major vehícul de les nostres idees, idees que están en la conciencia de tothom, y que gracies a n' ella rodan y s' espargen pels recons més amagats de la península.

Previnguts com estém, no 'ns dexarém sorprendre pels qui volen explotar en benefici de sos egoísmes la nostre redemptora aspiració. Conexém lo joch, y 'ls polítichs de major prestigi y de vida més ó menys santa, y la premsa més ó menys immaculada, podran trobar en nosaltres res més que simpatía major ó menor, pero may un instrument pera sos fins.

(De la Revista Gallega.)

PERSIGNEMNOS

Don Joan Mañé y Flaquer, Director del *Diario de Barcelona*, no es, com generalment es sabut, d' aquells que s' afanyan a formar judici públich sobre cada un dels fets que s' esdevenen. Es una conducta que té molts arguments per esser defensada, però que, en lo temps de febre en que vivim y en una publicació que fa dúas edicions diarias, ningú se l' explica. D. Joan Mañé y Flaquer ha extremat aquesta conducta en lo que toca al manifest del general Polavieja: quan ja tots n' havíam passat, diaris, setmanaris y quinzeneris, nos ha fet saber la seva opinió, y encara respóndent a algunas personas que de paraula ó per escrit li han demanat aqueixa mercé.

No som saberuts, ab tot y fer a estonas de periodistas, però aquesta vegada nos ha intrigat conéixer los noms d' aqueixas personas y hauríam dat alguna cosa més de lo que guanyám fent articles — a pesar de lo qual no 'ns hauríam desdinerat — per satisfer aqueix desitx nostre.

Li preguntan aqueixas personas al senyor Mañé si poden respondre a la crida del general, que casi casi es crida de rey, y 'l senyor Mañé, avans d' evacuar la consulta, se fica en cosas que no sabem si aquellas personas li demanan, es dir en parlar d' altres remeys oferts per personatges distints ab qui no sabem que fins al present haja fet ali lo general Polavieja. Nosaltres enteném que hauria estat millor cenyirse a parlar de lo que li semblava al senyor Mañé lo manifest, perque, no dirém precisament per las personas que l' han consultat però sí pel públich en general, basta juntar al nom del Polavieja lo d' un polítich desacreditat y funest com en Silvela per tirarho tot a rodar.

Y 'l senyor Mañé s' imposa la difícil tasca de convéncerns de qu' en Polavieja y en Silvela poden completarse. Coneguda es nostra opinió sobre 'l manifest del general y no hem d' afegirhi una sola paraula. Però sí hem de fer observar qu' en Polavieja té sobre tots los altres que 'ns han parlat de regeneració l' immensa ventatja de no procedir de cap partit polítich, de no haverse tacat ab la política y de dirnos avuy, contra lo que diu lo senyor Mañé, que no vé a fundar un nou partit, sinó a intentar l' agrupació del immens nombre de gent que fuig de partits y aborreix coralmment la política.

Diu lo senyor Mañé que lo que n' esperava la gent

den Polavieja era un colp de sabre, però ell s' ha contentat ab un manifest. En sa conseqüencia, no té més remey lo general, segons lo senyor Mañé, que fundar un nou partit, es dir tornar a tot alló de la disciplina y del ilustre jefe y demés procediments contra 'ls quals s' está esbravant l' opinió general. Y, naturalment, per la formació d' aqueix nou partit se necessita un home que hi tinga la mà trencada, un home que conega tota la tramoya d' aixó de las eleccions — qual sistema basta un senzill decret, com los engegan los governs parlamentaris a totas horas, per cambiarlo radicalment, — un home polítich, en una paraula, encara un home procedent dels partits desacreditats, y aquest home no deixa lo senyor Mañé d' anomenarlo, y es D. Francisco Silvela, y 'l partit també té nom días há, y una pila de gent averiada públicament afiliada a ell, y aqueix nom es *Unión Conservadora*. Vetaquí, amich lector, com ho xafa lo respectable Director del *Diario de Barcelona*, y ho deixám en castellá y no 'n trayém punt ni coma:

¿Son conciliables los deseos del país y los propósitos de los señores Silvela y Polavieja? A nuestro juicio no hay duda de que lo son: uniendo los dos sus fuerzas y su prestigio, podrían constituir en breve tiempo un partido numeroso y poderoso, pues el primero ofrecería al segundo los cuadros y las clases que le faltan. Esta unión haría fácil la recluta, si se cuidaba de cerrar la puerta de ingreso a la gente averiada: esto es de absoluta necesidad, según acaba de advertirselo la opinión pública al simpático general. Presentóse éste en público acompañado de personas indudablemente valiosas, pero de sospechosa procedencia, pues alguna de ellas — en Cataluña somos víctimas de ello — se señaló demasiado practicando aquella política que el general tiene a combatir; así es que si las trajo como señuelo, puede estar seguro de que se le convirtieron en espantajo. Formando un partido relativamente fuerte y respetable se hallaría en condiciones de aceptar el poder, en caso de que le fuera ofrecido, y marchar a las urnas con probabilidades de triunfo. Si estando en el poder, alguien intentara reproducir las violencias e inmoralidades del parlamentarismo para impedir la regeneración del país, y no había medio de atajarle el paso, habría llegado la oportunidad de acudir a la situación de fuerza, dando satisfacción al anhelo de la opinión pública: entonces el general Polavieja se encargaría de limpiar los establos de Augias, lo que podría lograr sin aplicar en todo su rigor el aforismo de los amigos del señor Sagasta, quienes pedían en 1895 diez años de silencio.

Nosaltres que, sens tenir cinquanta anys de periodisme, no tenim ilusions de cap mena en tot lo que 's refereix a polítichs espanyols, no fem més que persignarnos al veure que hi há qui vol lligar lo nom del Silvela ab lo den Polavieja que públicament ha rebuixat tota aliança ab la gent política. Ja sab lo lector lo que pensám y esperám, si no venen noves y més precisas afirmacions que las del manifest, de l' empresa del general, però al menos volém ferli la justicia de que lo que l' empeny es una noble indignació contra 'ls abusos dels polítichs, d' entre 'ls quals es humanament impossible descartarne a n' en Silvela. ¡Ay! y quina por nos fan aquells quadros y aquellas classes que, segons lo senyor Mañé, podria proporcionar en Silvela a n' en Polavieja!

Lo senyor Mañé, que tantas vegadas s' ha presentat terriblement desenganyat, encara n té d' ilusions. Mira, lector, quina es l' esperança actual del venerable periodista:

Nosotros aún nos hacemos la ilusión de que unidas aquellas dos eminencias, secundadas por hombres de valer, independientes y libres de responsabilidades como el señor Durán, que no faltarían, se podría reproducir aquel partido nuevo que en 1858 se llamó la «Unión Liberal», que ocupó el poder durante ocho años, dando a España un periodo de orden, de paz, de prosperidad, que no tuvo otro igual en lo que va de siglo. ¿Por qué Polavieja y Silvela no habían de ser en la Unión Conservadora lo que O'Donnell y Posada en la Unión Liberal? ¿Quiero Dios que veamos realizado en un plazo breve este patriótico ensueño!

Segons llegim en La Renaixensa, en la vila de Sa-

També s'están acabant los treballs pera constituirne

Per conducte del diputat a Corts per Figueras, ha si-

Lo consell d' Administració de la Companyia dels

Mes, com vulgui que estant la Companyia en suspensió

Primer. Gratificar ab l' import d' una mensualitat als

Segon. Favoreixer ab un donatiu de 5.000 pessetas al

Tercer. Expendre en totas las estaciones de la xarxa de

A primer del any vinent s'estrenará en lo Teatre Li-

S'ha constituït a Blanes una agrupació catalanista.

A Rodonya s'ha constituït també una agrupació ca-

Lo recaudet per la Comissió auxiliadora de repatriats

Acabem de rebre un exemplar del llibre publicat per

També hem rebut bon nombre d'exemplars de la no-

Ha ingressat en lo cos d'invalíds lo capitá D. Gaspar

Se'ns ha dit que d'aquí poch dies estarà exposat en

Ecce-Homo.—D'après nature.—69. La nit.—Fantasías.—
70. Lletra.—A un amich.—71. El viudo.—Lema: ¡Pobre
María!—Tot lo del mont ben cert es mereixia.—72. Epilech.
—1898.—73. La guerra.—Quadret.—74. Influencia del telé-
fono en el porvenir.—Lema: Times is money.—75. A la nit.
—Como brillan, como brillan—Oh blanda noche a lo lejos,
—Tus fugitivos celajes—Tus bendecidos luceros.—J. Teje-
ra.—76. Lo mal Remensa.—Romans históric-h-tradicional.
—77. Gerona.—Lema: Ciudad inmortal.—78. Lo petit tam-
bor.—Lema: Vir.—79. A Catalunya.—Patria.—80. A Sant
Narcís patrò de Gerona.—Lema: Bisbe y mártir.—81. Los
Peixeters.—Lema: Cuadro de la costa.—82. A España de-
rrotada y envilecida por el liberalismo.—Lema: Mas qué di-
go? No eres la libertad, disfraces fuera,—licencia desgreña-
da, vil ramera—del motín, te conozco y te maldigo.—Nuñez
de Arce (gritos del combate)—83. Llum eterna.—84.
Desperta Patria.—Lema: Tingas fé ma patria, y serás un
jorn lo que avants eres.—85. Lo parlament de Casp.—Lema:
Patria.—86. Seny y Cor.—87. Wifred de Besalú.—88. Als
germans que lluytan en Cuba.—Lema: Y s'ou alzar lo coure—
y germans se escometen ab germans. (Y. Reventós).—
89. Íntimas.—90. Sant Narcís.—91. Font Divina.—Le-
ma: Qui menja la mia Carn y heu la mia Sanch aquest está
en Mí y Yo en ell.—92. Amorosa.—A tú.—93. La enamora-
da.—Amor ideal.—94. Lo cant de la Terra.—95. Santa Fé.
—Romance histórico.—Tan pronto se levantó aquella mole
de piedra, que parecia cosa de milagro, los moros no vol-
vian de su admiración y sorpresa. (Martínez de la Rosa).—
96. La Campanera.—Cant íntim.—97. Als poetas morts.—
Lema: Requiescat.—98. De nit. (Poema-idili).—Lema: Los
invisibles átomos del aire etc. Gustavo Adolfo Bécquer.—99.
Arpegios. (Impresiones).—Lema: Amor que tierra y mar y
firmamento, tiempo y eternidad todo lo llenas. José Deudx y
García.—100. El cor.—Lo cor del home es una mar—tot l'
univers no l' umpliria.—(J. Verdaguer.—Canigó).—101.
Captant.—Esbós.—102. Múrcia por España.—Lema: Rey En
Jaume, Rey En Jaume, a Espanya vulgueu salvar.—103. Mí
último canto.—Lema: Yo canto, canto.... ma il mio canto
non rissona!...—104. La més afluida de las dalles.—(Tot-
hom ne fuig).—105. L' Angelus.—El só de las campanas
benehidas aparta la temptació.—106. El geroní expatriat.—
Gerona mia.—107. La primera batalla de Gerona (1808).—
Lema: Aunque corta, fué notable esta primera defensa de
Gerona. (Torero).—108. Epístola.—A mos germans que gue-
rrejan a Cuba.—Lema: En alta mar.—Lema: Pipa que pipa...
—110. La borrratxa.—Dibuix a la ploma.—111. Misteri.—
112. ¡Barroquisme!—Lema: Deformació.—113. La dona ca-
talana.—La dona es l' obra superior de la creació. Milton.
—114. Thermuthis.—no D.—115. Lo cant del Onyar.—
¡Lástima grande que no sea verdad tanta belleza!—116. La
Covadonga catalana.—¡Visca!—117. Lo 2 de Juny de 1808.
—Memorable fetxa.—118. El Trabajo y el Amor.—90.—119.
El negat.—(Quadret modernista).—120. L' Animer.—Le-
ma: Del natural.—121. La Perjura.—Per te si va nall' eter-
no dolore. (Dante).—122. Natura.—Felix qui potuit rerum
cognoscere causas! (Virgili Georgicas).—123. Lo Gran Cen-
taure.—Symbol de patria.—124. De interés sumo es el estu-
diar y conocer los progresos y la sucesión de las obras de
arte, porque revelan su íntimo enlace con la religión, la fi-
losofía y las costumbres señalando el camino seguido por el
alma y la imaginación del hombre.—125. La cansó del rossinyol.
—Lema: Primavera.—A trench d' auba.—126. Un suc-
ceit.—Lema: Modernisme.—127. La viuda de Násme.—Ado-
lescens, tibi, dico, surge, (Jesucrist).—128. Joventut.—
Flors.—129. La última lletra.—Amor.—130. La filadora.—
Filant.—131. La briballa de'n Boquica.—Lema: Bandolers
y criminals no més son fills de la forca.—132. L' Angel d'
Olot.—Lema: ¡No 't magues d' assi dalt.—133. L' etern poe-
ma.—L' amor.—134. Lema: Ayer y hoy.—135. Desde la er-
mita.—Passant per exos pobles diré que vinch del cel.—J.
Verdaguer.—Gerona 8 de Octubre de 1898.—Lo Secreta-
ri, Enrich Grahit.

(Acabará)

SECCIÓ LITERARIA

NIT D' IMPRESIONS

Eran ja las dotze y mitja quant me'n anava de-

Anava depressa y content, y encar se veyá la tau-
la de marbre del café y sonava a las mévas orellas la
fressa d' ampollas y de la gent, y sobre tot aquella
conversa que aquella nit no havia estat de discusions,
com tantas vegadas, y moltas, enfadosas. No; aquell
dia havia estat de recorts d' un amich qu' es a París,
un bon amich y excelent artista. S' havia enrahonat
d' ell com artista, d' excursions que s' havian fet ab
sa companyia, y d' uns amors qu' havia tingut ab
uua noya molt maca, y de las peripecias é idilis d'
aquells amors, que moriren, ó més be, s' acabaren
quant morí la noya. Perque morirse l' amor que 'l
nostre amich sentia no era possible, puig lo tenta
molt encés en la seva ánima molt temps després de
morta ella, y tots admirárem aquell dibuix tant sentit
que feu de la morta davant del seu cadavre, y que ell
guardava com una imatge que s' adora.

Plé encare d' aquets pensaments, vaig entrar al
meu pis, y posant lo llum encés sobre la taula, me
vaig sentar en un sofà, davant d' ella, ben abrigat en-
care ab lo sobre-todo, seguint xuclant lo cigarro, y
pensant en l' amich, ficsos los ulls en los quadros pen-
jats a la paret d' enfront meu.

Poch a poch los pensaments que duya de fora se
barrejaren ab los que 'm sugerian los quadros que ten-
nian alguna relació ab lo que pensava. L' un d' ells,
sobre tots, m' engrescava més, perque era 'l lloch ó
niu d' uns amors meus, ja llunyans, reconet plé de
verdor y aygua, verdadera gala d' istiu, honj tantas
vegadas los ritmes del meu amor, d' aquella veu ay-
mada, s' havian barrejat ab los dels rossinyols om-
plintme 'l cor de felicitat. Sentia la fresca d' aquell
llloch ombrívol y aquella dolsa soletat, y m' hi emba-
dalfa llargament.

De sopte 'm passá un bras, y un altre, pausada-
ment, lassantme 'l coll, y una veu a cau d' orella 'm
repetia: — ¡qué t' estimo!... ¡qué t' estimo!... — Y
restárem quietos molt rato, ohintse en aquell reconet
de bosch no més que 'ls petóns xardorosos nostres, y
els sospirs y batechs dels nostres cors...

Per fi, lo sol nos expulsá d' aquell lloch deixant
de brillarhi, y felissos caminavam, mirantnos y do-
nantnos las mans, tornant a la ciutat.

De sopte 's feu fosch, tant fosch, que quasi no vé-
yam lo camí; un camí llarch, molt llarch, no s' aca-
bava may. Prompte ella tingué por, pensant que 'ns
haviám perdut, y s' agafá al meu bras, y lo qu' es
més extrany, puig era ple-istiu, al cap de poch tre-
molava y deya que tenia molta fret. Jo també 'n vaig
sentir, y mitx abessantla y tremolant tots dos, cam-
inávam a poch a poch, ab pena, per un camí estret,
per hont sentíam als nostres peus la fressa d' un riu
caudalós. De sopte 'm va faltar terra y varem estim-
barnos rodant plegats al riu...

Ab l' espant de la cayguda y l' impresió de l' ay-
gua, una forta sotregada conmogué 'l meu cos, des-
pertantme, puig m' havia dormit en lo sofà, y el llum
era ben apagat. Estava tot jo encarcerat de fret; vaig
alsarme llensant un sospir que 'm treya un pes del
cor que encare tenia comprimit del susto d' aquella
sòmniada cayguda al riu. Vaig veure claror, y era que
'l jorn comensava ab una llum somorta, trista, ex-
tranya; y anant al balcó y mirant al carrer, vaig veu-
re que anava nevant y tot comensava a blanquejar.

¡Quina tristesa 's va apoderar de mí!... Haver
somnia en l' istiu y la verdor, y despertar ab l' hi-
vern y voltat de neu; y molt més trist encare, haver
somnia en un amor real, pero llunyá, y trobarme
sol... sense l' amor!...

ARTUR GIRBAL BALANDRU.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del dia 7 de Octubre

Table with 3 columns: Especies, Mesures, Pesseles. Rows include Blat, Mestall, Ordi, Ségol, Civada, Besses, Mill, Panís, Blat de moro, Llobíns, Fabes, Fabó, Fassols, Monjetes, Ous.

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dissapte 15. — Sta. Teresa de Jesús.
Diumenge 16. — St. Galo: la Beata María de la Eucarnació.
Dilluns 17. — Sta. Eduvigis y St. Eron.
Dimars 18. — St. Lluch y Sta. Trifonia.
Dimecres 19. — St. Pere d' Alcántara.
Dijous 20. — St. Joan Canci y Sta. Irene.
Divendres 21. — St. Hilari, Stes. Ursula y Celia.
Dissapte 22. — Sta. Maria, viuda, y Sta. Alodia.
Diumenge 23. — St. Pere Pascual.
Dilluns 24. — St. Rafel Arcángel, St. Martíria y St. Bernat Calvo.

Quarantia Hores.

Avuy en la iglesia de St. Martí; dels dies 16 al 22 en la del
Cerme; los 23 y 24 en la del Hospici.

Gerona. — Establiment tipogràfic de Pací Torres.

ASSOCIACIÓ LITERARIA DE GERONA

CERTÁMEN DE 1898

Llista de las composicions rebudas.

(Continuació.)

Numero 58. Sardanejant!.—59. Captant.—Mens diviniór.
—60. Lluny de la patria.—Anyoransa.—61. A la dona ca-
talana.—Lema: In honorificentia populi nostri.—(Judith,
—15, v. 10).—62. Al péu del bressol.—Lo plany de la viu-
da.—63. Fi de sigle.—(Aixó se 'n vá).—64. A la Patria.—
—madre feliz de la esperanza,—mágico alcázar de dora-
dos sueños,—lago que ondula en eternal bonanza,—cercado
de paisajes halaguénos!—Dame ilusiones, dame una armo-
nia,—que arrulle el corazón con el cielo.—Zorrilla.—65. Lo
negat del avi.—Patria.—66. Lo Clam de la Terra.—Lema:
Vox populi, vox Dei.—67. Veillant.—Tot deu finir.—68.

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona á Olot y carretera de Sta. Coloma á Olot y de Gerona á Anglés á 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegís lo dit referent á Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich á Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal á Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona á Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá á Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona á Olot. Ayguas sulfurosas.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona á Olot y de Figueras á l'última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 34 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. á B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments á tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols á Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona á Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras á Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Carretera de Barcelona á la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Fonda del Comers, carrer de Alba-reda.

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. y carretera fins á Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá á Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal á Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Límit en la carretera de Barcelona á Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona á Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona á Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras á id. y á Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. á B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera á la estació de Blanes, y carretera fins á Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras á Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá á Palamós y carretera de Gerona á Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tranvia de Flassá, límit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins á Gerona: carreteras á Gerona y á Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera á la estació de Hostalrich y á Vich. Ayguas acidulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. á B. y F.) y carreteras á Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgri. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 30 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursións al Montseny.

SECCIO D' ANUNCIIS

Gran éxit en moltíssimas families d' Espanya

La gran sopa **Purés** marca Baget-Reus

Recomanan son us totas las eminencias mélicas del mon, per esser la mes agradable, económica, alimenticia y mes facil de digirir. Ab l'ús constant d' ellas se consegueix mes facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asoada en los aliments y aquesta se troba en las sopas « de **PURÉS MARCA BAGET**, que mantenen nostres humors en un saludable estat d' alcolicitat que 'ns preserva del reumatisme, gota diabetis y demás dolencias originals.

Las clases, avuy posadas á la venta son: *Puré de pessols verts.* — *Puré de fabas.* — *Puré de lletias.* — *Puré de fasols.* — *Puré de flor de arroz.* — *Puré de flor de cibada.* — *Puré de flor de sigrons turrats de Font de Sauco y la gran « salsa universal ».*

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públich *un ral*, produeix de 7 á 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val *dos rals*, produeix de 15 á 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
- » Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
- » Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
- » Llorens Massa. — Rambla
- » Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
- » Sebastiá Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT.—GERONA

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL **15 000.000** DE PESETAS.
Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.
Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »
Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. . . . . 13.382,881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas.—Narcís Boadas

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 mati.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdá y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línea.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línea.	6'30 m.
S. Aniol y sa línea.	7'00 m.
Estanyol y sa línea.	7'00 m.

Sortidas

Madrid.	2'30 tarde.
Bárcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa.	8'30 m. y 5 tarde.
Puigcerdá y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.

LO GHERDINÉS

PERIÓDICH PORTA-VEU

DEL « CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA »

Redacció y Administració: Rambla de la Libertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Govern.	1 pesseta trimestre
Fora.	1'25 id.
Estranger.	1'50 pesseta trimestre
Un número sol.	0'10 id.